

УДК 37.062.3

ЕЛЕКТРОННА ОСВІТА ЯК СУЧАСНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Автор – Михайло Данов¹, студ. гр. ЕП-20ст

Науковий керівник – доц. каф. фінансів, економіки та підприємництва

Ірина Каширнікова²

¹20210777.danov@365.pgasa.dp.ua, ²kashyrnikova.iryana@pdaba.edu.ua

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

У цей надскладний для України час, коли Україна творить нову історію, українці об'єднались, і кожен «воює» на своєму фронті. Сфера освіти та науки є стратегічним ресурсом, від якого залежить добробут людей, забезпечення національних інтересів, розвиток інтелектуального потенціалу й формування людського капіталу України.

Традиційна освіта в останні роки зазнала значних змін, каталізатором чого стали спочатку пандемія COVID-19, а потім – повномасштабна війна рф проти України. Електронна освіта – новий засіб реалізації процесу навчання, в основу якого покладено використання сучасних інформаційних та телекомунікаційних технологій, що дозволяють навчатись на відстані без безпосереднього, особистого контакту між викладачем і студентом [1].

Головним все-таки є наявність і розробка учбово-методичного забезпечення для самостійної роботи студентів. Електронні носії інформації дозволяють впроваджувати так звані «електронні лекції». Лекційний матеріал може бути викладений у вигляді тексту, озвучений і доповнений відеоматеріалами; мова йде про відеолекції, слайди-лекції, якісні комп'ютерні тренінги, різного роду тести та навчальні програми, додатковий ілюстративний матеріал, а також доступ у потрібний час до довідкових даних, словникових термінів. Головна перевага даних матеріалів полягає у тому, що студент зможе самостійно користуватись ними в зручний для себе час. Для дистанційного навчання особливого значення набуває наявність і саме головне якість електронних підручників, що повинні бути по всіх дисциплінах навчального плану. Робота з електронним підручником дозволяє зробити навчальний процес індивідуальним.

Під час дистанційного навчання значно збільшується частка самостійної роботи студентів, а це у свою чергу призводить до зміни змісту, форм і методів навчання. Суть роботи викладача в даних умовах полягає не в читанні лекцій, а в створенні учбово-методичного забезпечення дисципліни в електронному вигляді, у постійній роботі над

внесенням необхідних змін у навчальний матеріал, підборі кольорових ілюстрацій, графіків, створенні Flash-анімацій, тестів для самоконтролю.

На підставі цього дистанційне навчання мусить характеризуватися високою професійністю викладача, прагненням до співпраці з колегами та студентами на шляху досягнення високих якісних результатів освіти [2].

В основі дистанційного навчання лежать два основні принципи [3]:

- вільний доступ, тобто право кожного починати вчитися і отримати середню або вищу освіту;
- дистанційність навчання, тобто навчання при мінімальному контакті із викладачем при максимальній самостійній роботі.

Частина дослідників дистанційну форму навчання вважають універсальною формою отримання освіти, спроможною замінити традиційні методи, інші ж сприймають лише як допоміжний засіб передачі навчальної інформації здобувачам освіти .

Перевагами електронної освіти є [4]:

1. можливість отримувати нові знання у будь-який час;
2. мобільність;
3. відсутність необхідності відвідувати пари в університеті;
4. можливість контактувати з викладачем навіть на відстані;
5. досконале програмне забезпечення;
6. передові технології, які допомагають краще засвоювати новий матеріал;
7. можливість суміщати навчання з роботою;
8. дистанційне навчання дешевше.

У електронного дистанційного навчання є і деякі мінуси:

1. відсутність прямого контролю з боку викладацького складу знижує дисциплінованість студентів;
2. не всі можуть зосереджуватися на вивченні інформації, особливо якщо вона надається у вигляді онлайн-трансляцій або відео-лекцій, тобто в режимі реального часу;
3. відсутність особистих контактів з викладачем. Деякі вважають це мінусом, адже часом жваве обговорювання і групові дискусії цікаві і сприяють більш невимушеному і при цьому ефективному засвоєнню матеріалу;
4. не завжди заслужені оцінки за підсумками тестувань. Так як за студентом ніхто не спостерігає, він може відповідати на питання з чиеюсь допомогою або шукати інформацію в інтернеті. Тому оцінювати реальні знання проблематично;
5. студентіві потрібні навички роботи з ПК, а також певне технічне оснащення у вигляді обладнання для зв'язку з викладачем (особистий комп'ютер або ноутбук, камера і мікрофон і деякі інші пристрої та аксесуари);

6. негативний вплив гаджетів на органи зору.

Під час війни, школи та вищі навчальні заклади часто стають ціллю для нападів, що призводить до втрати життів та руйнування будівель. Саме тому в умовах воєнного стану, одним з ключових аспектів освіти є забезпечення безпеки студентів й викладачів та безперервності освітнього процесу.

Також, освіта під час війни повинна бути доступною для всіх, щоб запобігти дискримінації та забезпечити рівні шанси для всіх дітей на майбутнє. Для цього необхідно є співпраця з місцевими організаціями, соціальними робітниками та незалежними експертами, щоб розробити й виконувати стратегії для забезпечення доступності освіти для всіх під час війни.

Загалом, війна має значно негативний вплив на освіту, проте з відповідними зусиллями та підтримкою можна зменшити ці наслідки та допомогти студентам у майбутньому.

Список використаних джерел

1. Дистанційне навчання: переваги та недоліки. URL: <https://vseosvita.ua/library/distancijne-navcanna-perevagi-ta-nedoliki-488606.html>
2. Коханська Т. В., Ключникова Н. В. Переваги та недоліки дистанційної освіти в умовах розвитку інформаційних технологій та телекомунікацій. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/48405756.pdf>
3. Як організувати якісне онлайн навчання в умовах війни. URL: <https://osvita.ua/school/87076/>
4. Електронна освіта : реалізація в Україні. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2021.231673>